

samme Orden som nu i Udtalelsen fra Landsraadmødet sagde, at der var to Hovedopgaver, den ene var Nedbringelse af det offentlige Udgifter, og ved Siden deraf stillede vi en positiv Erhvervspolitik, fastholder vi ganske naturligt og ganske ligetil, og vi vil søge at fremme den paa bedst mulig Maade.

Jeg vil blot sige til Slut til Partiet Venstre, hvad jeg har sagt før, at der er jo ikke noget Menneske, der er i Tvivl om, at Partiet Venstres og vore Vælgere paa en hel Række af Omraader har overordentlig beslægtede Synsmaader, og at der derfor i den danske Rigsdag ikke findes to Partier, der er saa naturligt henvist til at samarbejde paa en hel Række af Omraader som Venstre og det konservative Folkeparti. Men Venstre mangler i nogen Grad, forekommer det mig, Erkendelsen af de forandrede politiske Forhold, som de sidste Aar har bragt, ikke mindst det sidste Valg, og derfor kan Venstre ikke gøre den politiske Udvikling herhjemme og for Resten heller ikke sig selv, nogen bedre Tjeneste end at erkende disse Forhold og at erkende, at under disse Forhold er en positiv Erhvervspolitik ved Siden af alt det andet en Nødvendighed.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Det er meddelt mig, at det ærede Medlem Hr. Povlsen ønsker at udtræde af Fællesudvalget i Henhold til Grundlovens § 45. Hvis ingen gør Indsigelse imod, at Valg af et nyt Medlem til det nævnte Udvalg foregaar i indeværende Møde, betragter jeg Tingets Samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Til at indtræde i det nævnte Udvalg i Stedet for Povlsen valgtes Niels Petersen.

Formanden: Jeg skal udsætte Mødet til Genoptagelse i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4¹⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Dahlggaard: Det ærede Medlem Hr. Pinholt fremsatte i sin Tale forskellige Indvendinger mod de finansielle Betragt-

ninger, jeg havde gjort gældende. Han sagde, at det var forkert, naar jeg havde fremhævet, at den tidligere Finansminister havde nedbragt Statens Budget med 20 Mill. Kr. i de to foregaaende Finansaar, altsaa omtrent det samme Beløb aarlig, som Nedgangen paa det foreliggende Budget udviser. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde glemt, at forhenværende Finansminister Bramsnæs' Finanslovsforslag i Fjor ikke havde ansat Statsvirksomhedernes Underskud tilstrækkeligt stort, og at der derfor senere under Finanslovsforslagets Behandling skete en Forhøjelse af dette Underskud med ca. 14 Mill. Kr. Det har jeg ikke glemt. Det ærede Medlem vil ogsaa erindre, at jeg gjorde opmærksom paa, at det radikale Venstre i Fjor ved Finanslovens første Behandling udtalte som sin Formening, at det af Finansministeren forelagte Budget vilde kunne bringes yderligere ned, og derfor gav det radikale Venstre ogsaa under Finanslovsforslagets Behandling Tilslutning til yderligere Nedsættelser til et Beløb af 7 Mill. Kr. bortset fra de 10 Mill. Kr.s Nedsættelse paa de militære Budgetter, som vi stillede Forslag om; med andre Ord, mit Parti viste i Gerning, at vi var rede til at støtte en reel Nedsættelse paa mere end 20 Mill. Kr. paa dette Budget. Mine Udtalelser gik imidlertid kun ud paa dette, at naar det nu foreliggende Finanslovsforslag kun udviser en lignende Nedgang i Aar som den, der havde fundet Sted i Fjor inden Finanslovsforslagets Forelæggelse, da vilde det have været muligt at naa dette uden den haardhændede Nedskæring, Ministeriet har gennemført — selvfølgelig ikke muligt uden Ændringer i bestaaende Love, men muligt gennem en paa rimelig og forsvarelig Maade foretagen Nedsættelse.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt kom med en, forekommer det mig, besynderlig Indvending i Anledning af, at jeg havde anført, at de to foregaaende Aar var Opsparingsaar, at der i Finansaaret 1925—26 fandt en Opsparing Sted paa 55 Mill. Kr. og i 1926—27 paa 28 Mill. Kr., medens man ikke for det kommende Finansaar vilde kunne vente sig en lignende Opsparing. Det ærede Medlem sagde ikke til mig, at det var urigtigt, hvad jeg havde anført, men han gjorde den Indvending, at det kunde opfattes, som om der deri laa en Ros til den tidligere Finansminister Hr. Bramsnæs, og det maatte der absolut ikke. Der var, sagde det ærede Medlem, ikke nogen Fortjeneste at anføre for den tidligere Finansminister i den Henseende; thi den Opsparing, der havde fundet Sted, skyldtes 3 Ting: den skyldtes, at